Maandag, 1 September 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3388

AMIGOE DI CURAÇAO

Boekbindersmateriaal. Verkrijgbaar bij Boekhandel Bethencourt. Tel. 1919.

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags) Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858. Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG Spreekuur 16—18 uur. Bureaux: Conscientiesteeg 27—29. Adres Postbus 80, Willemstad. Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba: J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Russisch-Finse vrede in zicht?

Russische vliegboten met diplomaten landen in Alaska.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Het eerste jaar: 1939—1940.

De oorlog is thans reeds 2 jaren aan gang. De belangrijkste gebeurtenissen, die voorvielen gedurende het eerste jaar van de oorlog zal „Dagblad Amigoe di Curaçao" onder de titel „Twee paar geleden" releveren.

September 1939.

1. Duitse legers vallen Polen binnen. Hitler meldt de annexatie van Danzig. Groot-Britannië en Frankrijk mobiliseren en zenden een ultimatum aan Hitler om zijn troepen van Pools gebied terug te trekken.
2. Mussolini geeft zijn „vredespogingen" op, terwijl Groot-Britannië en Frankrijk weigeren te onderhandelen, zolang er Duitse troepen in Polen zijn.
3. Groot-Britannië en Frankrijk verklaren oorlog aan Duitsland, nadat Hitler hun ultimatum heeft verworpen.
4. Het Britse lijnschip „Athenia" op weg naar Canada tot zinken gebracht. Wilhelmshaven voor het eerst aangevallen door Britse vliegtuigen. De Duitsers snijden de Poolse corridor af.
5. Duitsland meldt de verovering van Opper-Silezië. De Unie van Zuid-Afrika verklaart de oorlog aan Duitsland.
6. Duitslands snelle legers in Polen veroveren Krakow en bezetten een derde van Polen.

VREDE TUSSEN RUSLAND EN FINLAND IN ZICHT.

Berichten, dat een afzonderlijke vrede wordt gesticht tussen Rusland en Finland, bereikten Londen gedurende het weekeinde. De besprekingen worden waarschijnlijk geleid door Noordamerikaanse diplomatieke kanalen.

In gezaghebbende kringen deelde men mede, dat er een definitieve Russische terugtrekking is aan het Finse front, doch de berichten, dat het Sovjet-leger zich uit de gehele Karelische landengte heeft teruggetrokken, zijn niet bevestigd. Sovjet-tegenaanvallen werden ondernomen op verscheidene plaatsen langs het gehele slagfront, doch tot nu toe zijn er geen aanwijzingen, dat deze succes hebben. De Stockholmse correspondent van de „Daily Mail" berichtte, dat Stalin het initiatief had genomen in een vredesplan, welke de huidige slaglinie van het Rode leger haast met 500 mijl zou verkorten. Een verslag uit Stockholm vertelt mede, dat de Russische Maarschalk Klementi Vorosjilov zijn strijdkrachten op sommige plaatsen zelfs over een afstand van 50 mijl heeft teruggetrokken.

Deze versie is een Russisch geheim ... vrijwillige verlating van het gebied, dat in de winteroorlog van 1939-1940 werd gewonnen, kon niet worden bevestigd in officiële kringen.

Uit Noordamerikaanse bronnen in Londen deelde men mede de berichten niet te kunnen bevestigen of te ontkennen, volgens welke diplomaten der Verenigde Staten, John G. Winant of H. F. Arthur Schoenfeld, Ambassadeur in Finland, hebben gediend als bemiddelaars voor dergelijke onderhandelingen.

De Finnen ontkenden officieel, dat de Helsinki-Regering onderhandelingen heeft aangeknoopt met Moskou over een vrede, doch zeiden niet of de Russen het initiatief voor dergelijke onderhandelingen hebben genomen.

Berichten uit de Duitse hoofdstad meldden mede, dat niet bekend was of het Helsinki-régime slechts tevreden zou zijn met het herwinnen van het verloren gebied of de strijd zou voortzetten tegen het Bolsjewisme.

Van ingelichte zijde in Londen verklaarde men, dat de Duitsers ongetwijfeld druk zouden toepassen in een poging om de Finnen in het gevecht te houden. Men geloofde echter, dat de huidige Duitse sterkte in Finland niet voldoende is om de Finnen te beangstigen, die in 1939 de Russen alleen hebben bevochten.

De correspondent van de „Daily Mail" in Stockholm telegrafeerde omtrent de Russische terugtrekking, waarbij 15 divisies betrokken zijn, een aantal van tweemaal zoveel als de Finnen hebben. Hieraan voegde hij toe: „Het is onwaarschijnlijk, dat Stalin zulk een terugtrekking zou hebben bevolen, hetgeen betekent het verlaten van een sterke tweede defensielinie op de Karelische landengte, indien hij niet de verzekering ontvangen had, dat de Finnen het op een accoord zouden gooien.

Een Londense bron zeide, dat een afzonderlijke vrede tussen Rusland met Finland zou betekenen het verslappen van de druk op Leningrad en het verminderen van de bedreiging voor de bedreiging voor de verre Noordelijke haven Murmansk. Bovendien zouden grote Russische strijdkrachten kunnen worden overgebracht naar het verkorte front.

Zulk een vrede zou voor de Finnen betekenen het herwinnen van verloren gebied, de beëindiging van een bedreiging voor een nieuwe wintercampagne en een mogelijke opheffing van de Britse blokkade, zodat wederom voedselschepen van de Verenigde Staten naar Petsamo zouden kunnen varen (Londen, (AP) 1.9).

Ambassadeur John Winant van de Verenigde Staten zeide: „Ik weet absoluut niets van een plan om mij te doen handelen als bemiddelaar in mogelijke Russisch-Finse onderhandelingen" (Londen, (AP) 1.9).

RUSSISCHE MISSIE NAAR DE V.S.

Russen met diplomatieke paspoorten stapten gisteravond aan wal in deze Noordelijke stad uit twee reusachtige vliegboten, waarschijnlijk op een geheime missie naar de Verenigde Staten. De Russen gaven toe op Donderdag Moskou verlaten te hebben en op weg te zijn naar Washington via de ankerplaats te Sitka en San Francisco. Zij lieten de meeste vragen onbeantwoord, waaronder de voornaamste vraag omtrent het doel van de reis. Slechts aan de douane-autoriteiten gaven zij hun namen op en toonden zij de paspoorten. Dezen deelden echter niet mede, wat zij waren te weten gekomen. De vliegtuigen begonnen opnieuw brandstof in te nemen om heden te vertrekken naar de volgende ankerplaats. De twee vliegtuigen arriveerden zonder waarschuwing (Nome, Alaska, (AP) 1.9).

FINSE LEGATIE UIT MOSKOU ARRIVEERT IN TURKIJE.

Het Departement van Buitenlandse Zaken deelt mede, dat de Finse legatie uit Moskou, die twee maanden lang was geïnterneerd in spoorwagons in Rusland gisteren de grens is overgestoken naar Turkije en de lang onderbroken reis naar huis heeft hervat. Het gezelschap staat onder leiding van den Finsen Ambassadeur Paavo Hynninen en omvat 12 leden van de diplomatieke missie en een Finse particulier. Tengevolge van de geschillen omtrent de inwisseling van de respectieve missies zijn zowel de Russische als de Finse legaties sedert het begin van de oorlog feitelijk oorlogsgevangenen geweest (Helsinki, (AP) 1.9).

BRITTEN EN SOVJETS ONTMOETEN ELKAAR IN IRAN.

Hier volgt het Britse communiqué, waardoor wordt bevestigd, dat het eerste contact tussen Britse en Russische troepen in Iran gevestigd is: „In Noord-Iran trokken onze troepen Handan binnen op de avond van 30 Augustus en vonden de situatie zeer kalm. De plaatselijke autoriteiten en departementen waren zeer behulpzaam en de inwoners zeer vriendelijk.

Britse inwoners zijn allen veilig en wel. Op 31 Augustus bewoog een ander detachement van onze troepen zich voort van Kermanshah naar Sinneh (70 mijl naar het Noorden) om contact te maken met de voorste Sovjet-strijdkrachten. Zij ontmoetten een klein detachement van deze laatsten die zich terugtrokken naar hun hoofdkwartier na gemene vriendschapsbetuigingen. Er is geen verandering in het Zuidelijk gebied. Men vond, dat lichte schade is toegebracht aan de spoorrails tussen Bandar Shahpur en Gargar (30 mijl naar het Noorden).

De staat van beleg werd in Teheran verklaard op 31 Augustus. (Simla, (AP) 1.9).

Een DNB bericht uit Teheran deelde mede, dat Britse en Sovjet-strijdkrachten elkaar hebben ontmoet te Kasvin op ongeveer 100 mijl ten Noord-Westen van Teheran. Berlijn, (AP) 1.9).

LANGS HET GEHELE RUSSISCHE FRONT WERD GEVOCHTEN.

Het Russische communiqué van hedenmorgen over de strijd deelt mede, dat in de nacht van 31 Augustus op 1 September de Russische troepen langs het gehele front tegen den vijand vochten. (Moskou, (AP) 1.9).

BIJ DE INNEMING VAN TALLINN.

Het communiqué van Führers Hoofdkwartier deelt mede, dat de Duitsers 11.432 Russische gevangenen hebben gemaakt bij de gevechten, waarbij Tallinn werd genomen. Gemeld wordt, dat 239 kanonnen, 91 tanks en 2 gepantserde treinen werden veroverd (Berlijn, (AP) 1.9).

ITALIAANS COMMUNIQUÉ.

Het Italiaanse Hoofdkwartier deelde mede, dat Britse vliegtuigen Rhodes hebben gebombardeerd, waarbij verschillende personen werden gewond. Geringe schade zou zijn aangericht. Gemeld wordt, dat de Italiaanse strijdkrachten Britse pogingen opbraken om de linies aan het Tobrukfront te naderen in Noord-Afrika, terwijl in Ethiopië zij Britse aanvallen aan het Gondarfront verijdelden (Rome, (AP) 1.9).

BOMMEN VALLEN OP TEHERAN.

Gemeld wordt, dat bommen zijn gevallen in het arbeidersdistrict ten Zuiden van de stad en op het openveld een mijl van het vliegveld Doshan Tappen. Twee bomkraters van 5 voet diep zijn op het veld onderzocht door Luitenant Kolonel Francis Tompkings, den militairen attaché der Verenigde Staten, die meldde, dat hij propaganda-strooibiljetten in de nabijheid vond, die mededeelden aan de Iranezen, dat de Russen hun vrienden zijn. (Teheran, (AP) 1.9).

ESSEN EN KEULEN VOORNAAMSTE OBJECTEN.

Vernomen wordt, dat Essen en Keulen de voornaamste objecten waren van de Britse bommenwerpers in de afgelopen nacht. (Londen, (AP) 1.9).

EINDELIJK WEER EEN GROTE DUITSE AANVAL OP ENGELAND.

De Britse Ministeries van Luchtvaart en van Binnenlandse Veiligheid gaven een gezamenlijk communiqué uit, dat als volgt luidde: „In de afgelopen nacht vloog een groter aantal vliegtuigen boven dit land dan in de laatste tijd het geval was. Deze verschenen grotendeels over de Oostelijke en Noordoostelijke kusten. Er was enige schade aan woonhuizen in Hull, waar een aantal personen werd gedood en gewond. Van elders wordt slechts geringe schade gemeld en het aantal ongevallen is klein. 1 vijandelijk vliegtuig werd vernield." (Londen, (AP) 1.9).

In de Zuidoostelijke sector van Engeland waren Hull zowel als de Victoriadokken in de afgelopen nacht het object van wat van officiële zijde beschreven werd als de eerste aanval op grote schaal, die de Duitse Luftwaffe sedert de lente op Groot-Brittannië heeft uitgevoerd. Gemeld wordt, dat uitgebreide branden ontstonden. 4 Vliegvelden in Lincolnshire werden ook met goed effect gebombardeerd. 2 Bommenwerpers werden op de grond vernield.

De haven van Alexandrië werd in de nacht wederom aangevallen. In de Westelijke afdeling van Alexandrië werd een groot station aan een zijspoor aangevallen en van goede bron wordt gemeld, dat grote branden ontstonden. (Berlijn, (AP) 1.9).

VLIEGTUIGEN NADERDEN BERLIJN.

Een Duits communiqué luidt als volgt: „Britse vliegtuigen wierpen in de nacht een aantal bommen op West en Zuid-Duitsland.

De schade was onbelangrijk. Nachtgevechtsvliegtuigen schoten 8 aanvallende vliegtuigen neer. Sommige vliegtuigen, die het land binnen vlogen uit de richting van de Baltische Zee, poogden Berlijn aan te vallen doch werden nabij de hoofdstad teruggedreven bij het bereiken van de versperring in de buitenwijken. (Berlijn, (AP), 1.9).

LEON PERRIER GEARRESTEERD.

Officieel wordt bekend gemaakt, dat Leon Perrier, Senator van het Isere Departement, gearresteerd is en is geïnterneerd te Vals les Bains. Perrier is een beruchte vrijmetselaar, die relaties onderhield met volgelingen van De Gaulle en nieuws verschafte aan de andersdenkende radio. Hij is gedurende 40 jaar politieke leider geweest te Isere en was vroeger Minister van Arbeid. De Regering liet ook een vrouw arresteren, die de lijst sloot van gevangenzettingen in de Donnoyzaak (Vichy, (AP) 1.9).

Het nieuws van vandaag.

Vandaag is het twee jaar geleden, dat de Duitse onverlaten Polen binnenvielen.

Feitelijk was dit het begin van de huidige oorlog. Enkele feiten uit deze eerste oorlogsdagen releveert „Dagblad Amigoe di Craçao" op blz. 1.

Dat de oorlog vol is van wisselende kansen bleek ook weer uit de vredesonderhandelingen tussen Rusland en Finland, die uit Londen gemeld worden. Het schijnt zelfs, dat de Russen het initiatief hiertoe genomen hebben en reeds komen nog onbevestigde berichten binnen, dat de Russische troepen uit de Karelische landengte worden teruggetrokken. Het commentaar, dat men hieraan toevoegt, luidt, dat Stalin zulks zeker niet gedaan zou hebben, ware hij er niet zeker van geweest, dat de Finnen het op een accoord zouden gooien. (blz. 1).

Naar verluidt wordt een en ander bewerkstelligd door middel van U.S.A.-diplomaten, en in verband hiermede is het van belang erop te wijzen, dat elders bericht werd van twee grote vliegboten, vol Russische diplomaten, die in Alaska zouden zijn aangekomen. De diplomaten zijn inmiddels al verder gereisd naar Washington, naar men zegt.

De toestand in Iran blijft zeer mistig. Want al is de wapenstilstand gesloten, nú komt eerst het bericht, dat op 31 Augustus, dus na het sluiten van de wapenstilstand, de staat van beleg in Teheran is afgekondigd. Ook vallen er nog bommen op deze stad en uit een ander telegram blijkt, dat de Britse en Russische avances voortgaan (blz. 1).

Het eerste grote bombardement op Londen sedert de lente is het afgelopen weekeinde door de Nazies gehouden. Maar Britse vliegtuigen verschenen boven heel West Duitsland en Berlijn als antwoord, geeft Berlijn zelf toe. (blz. 1).

Op Curaçao werd eergisteren een grootse betoging van hulde aan Hare Majesteit gehouden. Militaire en burgerlijke festiviteiten volgden elkaar op, vlaggen wapperden over deftig Willemstad, sierlijk bewoog zich de nieuwe vlag van den Heer Cardoze op de Emmabrug. Jammer, dat een regenbuitje een gedeelte van de kinderaubade en — tractatie deed mislukken, en velen van het fort Amsterdam naar huis dreef. Doch de Radio-wereldzuitzending was gelukkig ook thuis te beluisteren.

De feestelijkheden ter ere van Koningin Wilhelmina.

De Opperbevelhebber schouwt zijn troepen.

De parade.

Zaterdagmorgen om zeven uur kon men al merken dat er iets groots op til was. Grote drommen mensen togen naar de „Van Slobbeweg", in afwachting voor de grote parade die om half acht zou beginnen, maar natuurlijk te laat begon.

Om half acht kwam Gouverneur Wouters, vergezeld van Mevrouw en Mejuffrouw Wouters en de Luitenant Emile van de Laarschot op het paradeterrein aan. De band van de K.S.L.I. speelde het Volkslied.

Daarna inspecteerde Zijne Excellentie de Gouverneur de troepen, vergezeld door den Algemeen Militair Commandant Kapitein ter Zee Willem v.d. Donker, Luitenant Kolonel Hughes Hallett en Luitenant van de Laarschot.

De Luitenant ter Zee der 1e klasse Schoo was gedurende de parade toegevoegd aan Mevrouw Wouters en Mejuffrouw Wouters. Na de inspectie defileerden de troepen voor Zijne Excellentie in marsformatie. Aan deze parade deden mee: **Muziekkorps V. K. C. 1 sectie mariniers; 1 sectie militaire politie; 2 secties van het V. K. C. en dienstplichtigen; 3 compagnies schutters en dienstplichtigen; Muziekkorps van de K.S.L.I.; Detachement van de K.S.L.I.; 3 motorrijwielen; een pantserwagen; peloton zware mitrailleur en de zoeklicht-afdeling.**

Alle niet ingedeelde en niet door dienst verhinderde Nederlandse officieren woonden de parade bij, waarbij zij zich rangs- en korpsgewijs opgesteld hadden, onder commando van de hoogsten en oudsten in rang.

Na afloop der parade maakten de troepen een kleine mars door de stad, route: Brionplein, Brug, Bredestraat, Columbusstraat, Waaigat, Handelskade.

Onze troepen maakten een magnifieke en alleszins parate indruk. Hulde!

De aubade.

Na de parade dromde de mensenmenigte naar het Fort Amsterdam, waar om half negen de kinderen aan Zijne Excellentie een aubade brachten, onder leiding van frater Canutus, die met zijn straffe hand orde hield in de zee van kinderen.

Met muziek voorop, wapperden vlaggen en fladderende Oranje-dassen trok de schooljeugd naar het fort Amsterdam om door haar gezangen hulde te brengen aan de Koningin ter gelegenheid van haar 61ste verjaardag. Kinderen van alle scholen met de jeugdverenigingen trokken door de straten van de stad naar het oude fort. De vreugde stond te lezen van het gelaat van deze jongens en meisjes.

Ouders en groteren stonden langs de straten naar de stoet te kijken en wuifden met kleine vlaggetjes. Mensen in nationale kleuren gekleed trachtten zich een weg te banen door deze trottoir-dikke mensenmenigte.

Chauffeurs opgehouden door de kinderenstoet uitten hun vreugde op vreemdsoortige wijze door hun claxons te laten loeien. Toen de kinderen opgesteld waren, verschenen op het bordes Zijne Excellentie de Gouverneur en familie, Dr. A. W. J. M. Desertine, voorzitter van het A.N.V. en de Heer Schrills. Gezongen werd Wilhelmus, Hollands Vlag, Schoon is de West, en het lied van Neerlands Vrijheidsdag. De kelen van dirigent en kinderen waren droog. „Root Beer" zou de oplossing gebracht hebben in West-End, als de regen niet tussenbeide gekomen was.

Zijne Excellentie de Gouverneur richtte hierna het woord tot de kinderschare en dankte hen voor de schitterende aubade. Ook het A.N.V. onderwijzers en onderwijzeressen en verder allen, die medegewerkt hadden om de aubade te doen slagen, werden door Zijne Excellentie de Gouverneur niet vergeten. De rede werd besloten met een driewerf hoera voor Hare Majesteit de Koningin.

De Heer Moron brengt redding.

De kinderen gingen schoolsgewijs het Fort uit; maar helaas Pluvius was der feestvierende kinderschare niet erg genegen en hij stortte milde regenbuien op hun arme hoofdjes neer. Iedereen zocht een goed heenkomen en zelfs de trappen van het gouvernementspaleis werden bestormd en de menigte zocht haar toevlucht onder het baldakijn.

Buiten het fort keken leidsters en leiders ongerust rond en zochten naar een geschikt onderdak voor hun leerlingen. Men kan zich dus voorstellen, welk een grote vreugde het was niet alleen voor de kinderen, maar ook voor de dames en heren, aan wie deze jongens en meisjes waren toevertrouwd, toen de heer Prospero Morón, directeur van Cinelandia, de poorten van zijn theater openen liet, en met gulle gastvrijheid de mensen binnen liet.

De muziek-band „Sta Cecilia", die deel uitmaakte van de stoet, hield de feeststemming erin door allerlei wijsjes en vaderlandse liedjes. Grotere blijdschap in zo'n weer was ter nauwernood denkbaar en de heer Morón genoot als geen ander van deze feestvreugde en levendigheid. Zelfs tracteerde hij de muzikanten op een fles bier, om zodoende de stemming niet te laten verzwakken. Niemand hoorde de regen buiten en vierde zijn Koninginne-feest zo goed als het kon.

Het was met tegenzin, dat de heer Moron die kinderen liet gaan, terwijl zij van hun kant wel eens zouden hebben gewild, dat het weer met regenen begon.

In de straat was het intussen anders. Dames, die voor deze gebeurtenis een nieuwe japon uit de kast gehaald hadden, zagen zich door de regen gesteld voor een moeilijk probleem. Haar jurk werd langzaam maar zeker enige centimeters korter.

Ouders liepen rond en zochten naar hun kind, bang dat de regen een slechte invloed zou uitoefenen op het lichamelijk gestel der kinderen. Politie-agenten hadden hun handen vol met het drukke verkeer en het was grotendeels aan hun bekwame leiding te danken, dat de dag met niet meer dan 6 verkeersongelukken besloten werd.

Café's en restaurants zagen hun zalen vol mensen, die echter niet anders deden, dan begerige blikken te werpen op allerlei dranken en snuisterijen, die op de toonbank en uitstalkasten stonden opgesteld.

Gelukkig hield na een kwartiertje de regen op en brak wederom het Oranjezonnetje door de wolken heen. De officiële plechtigheid van de uitdeling van de Neerlandia-prijzen in het

West-End theater kon geen doorgang vinden, maar toch werd aan de daar aanwezige kinderen een tractatie aangeboden en een film vertoond. De voorzitter van het A.N.V. deelde tevens mede, dat de plechtigheid werd uitgesteld tot na de vacantie. De jeugd zou niets te kort komen.

Grote demonstratie van Rijkseenheid per radio.

Om Zaterdag omstreeks half tien werden door de Londense radio na oproeping voor de gehele wereld gelukwensen aan de Koningin gerelayeerd. Deze gelukwensen kwamen uit Batavia, Pretoria, Washington, de Nederlandse Legioenen in Canada en in Engeland, Prinses Juliana, de vlaggeschepen van de marine en de koopvaardij, terwijl uit Curaçao en Paramaribo deze gelukwensen door middel van gramofoonplaten, uitgesproken door de Gouverneurs, werden uitgezonden.

Mr. Eduard Elias, hoofd van de Gouvernements Persdienst verzorgde de reportage op Curaçao.

Aangezien de regen reeds bij de aubade van de kinderen in het spel trad en de meesten een goed heenkomen moesten zoeken, waren het slechts betrekkelijk weinigen, die de gebeurtenis door de luidsprekers in het Fort Amsterdam konden volgen.

Een der hoogtepunten was toen Prins Bernhards stem door de radio kon worden gehoord bij het geven van het sein om de vlag te hijsen, waarop hij de woorden uitsprak, die door de gehele Nederlandse wereld gezamenlijk werden uitgesproken: „Nederland herrijst".

De stem van den Prins was duidelijk te beluisteren, terwijl ook Prinses Juliana goed kon worden verstaan. Na het spelen van het Wilhelmus en het hijsen van de vlag sprak de Nederlandse Minister-President, Professor Pieter Sjoerds Gerbrandy zijn rede uit, waarin hij dank bracht aan allen, die mede gewerkt hadden aan het welslagen van deze grootste werelduitzending, die ooit gehouden was. Ook nu bleek weer, dat er in alle delen der wereld Nederlanders waren, die paraat stonden hun vaderland te steunen en die hun Koningin lief hadden en eerden.

Gezant Dr. Alexander Loudon, Washington, zeide samengevat:

„Na de aanhankelijkheid van alle Nederlanders in Amerika aan hun Vorstin betuigd te hebben, sprak Dr. Loudon zijn vertrouwen in de overwinning der geallieerden uit en zijn geloof in een komende betere wereldorde gegrondvest op vijheid en recht."

Prinses Juliana sprak o.a. het volgende:

„Ik heb het genoegen uit Canada mijn stem te voegen bij die welke gehoord zijn uit Batavia, Suriname, Curaçao, Zuid-Afrika, Washington en vooral bij die van alle dappere mannen van onze Nederlandse legioenen in Canada en Engeland, van onze marine, onze handels- en vissersvloten. Deze unieke demonstratie van Nederlands eenheid versterkt de eeuwenoude band tussen het Nederlandse Rijk en Oranje, over deze band smeek ik de zegen van den Almachtige af. Moge de volgende verjaardag van mijn Koninklijke Moeder gevierd worden in een bevrijd Vaderland!"

Prins Bernhard sprak na de Prinses:

„Wij zijn vervuld van weemoedige gedachten wanneer wij denken aan onze vrienden in het Vaderland, doch deze gedachten worden een ogenblik op zij gezet wanneer wij op deze dag ons vertrouwen gevoelen in de toekomst van ons Vrije Vaderland. De naam „Nederlands Vrijheidsdag" die wij gaven aan Koninginneverjaardag, houde een profetie in.

Wij gaan door een duister dal, doch de Vaderlandse vrijheid is niet langer een beeld in nevelen, doch een zichtbare lichtbron. Het moeilijkste gedeelte van de weg ligt, naar mijn overtuiging, nu achter ons en wij gaan niet alléén op deze weg, doch wij zijn vergezeld van een onoverwinnelijken vriend en bondgenoot.

Ik weet hoezeer iedere phase van onze vrijheidstrijd alle gedachten van onze geëerbiedigde Koningin beheerst, hoe Zij bidt en werkt daarvoor, hoezeer Haar diepste en beste gedachten zijn met allen in het Vaderland en hoe Zij hunkert naar het ogenblik dat Zij het lijden daar kan helpen verzachten. Wij bidden God dat Hij Haar zal behoeden en beschermen, en beloven Haar dat wij Haar in Haar strijd zullen bijstaan. Mogen wij Haar volgende verjaardag vieren in een vrij Nederland overdekt met ontelbare Oranjevlaggen. Nederland zal herrijzen!"

Het openbaar gehoor.

In de historische receptie-zaal van het gouvernementspaleis stonden de vertegenwoordigers (op volgorde) van de Hervormde Gemeente, de Ned. Israelietische Gemeente, enkele vertegenwoordigers van de Katholieken, het Corps Consulaire, de oud-hoofdambtenaren en oud-chefs van diensten, de hoofdambtenaren en chefs van diensten, de Statenleden, de waarnemend Gouverneur, de leden van de Raad van Bestuur, de leden van de Rechterlijke macht, de Officieren van land- en zeemacht en het vrijwilligerscorps, de kerkeraad van de Ver. Prot. Gemeente, de kerkeraad van Mikve Israel, de Kamer van Koophandel, de Notarissen en leden van schoolcommissie, vertegenwoordigers van handel, scheepvaart en nijverheid, de besturen van verenigingen en een groep particulieren, ambtenaren, de gezondheidscommissie en de practizijns.

Rede Voorzitter der Staten.

Toen allen opgesteld stonden, leidde Lt. van de Laarschot den Gouverneur binnen. Terstond nam de Statenvoorzitter John Horris Sprockel het woord:

Excellentie,

Weer staan wij hier voor U, den vertegenwoordiger van onze hooggeëerbiedigde Koningin Wilhelmina, nu, op de dag, waarop wij Haar één en zestigste verjaardag herdenken.

Om U heen ziet gij geschaard de burgerlijke en kerkelijke autoriteiten, leden van de rechterlijke macht, van de volksvertegenwoordiging, voorname personen uit de handel, de industrie, en de scheepvaart, besturen van verenigingen, vele vooraanstaanden. Als ieder jaar zijn wij weer gekomen in groten getale om hier voor U onze heilwensen voor onze beminde Vorstin uit te spreken om op onze hulde aan Hare Majesteit te betuigen, onze kinderlijke aanhankelijkheid en verknochtheid aan onze zeer geliefde Landsvrouwe te tonen.

Was tot het vorig jaar deze herdenkingsdag, de Koninginneverjaardag, reeds twee en veertig jaren achtereen, steeds een dag van vreugde en blijdschap; vreugde en blijdschap, die U tegenstraalden uit de kleurige feesttooi van huizen en straten en pleinen, uit de bonte feestdracht der bewegelijke massa's van jong en oud in onze overvolle straten en op feestterreinen, vreugde en blijdschap, die zich uitten in schetterende fanfaretonen en schallende refreinen, vreugde en blijdschap, die een uitweg zochten in de tintelende ogen en de lachende gezichten, — wàt prangt ons heden het hart, wàt verbant vandaag iedere gedachte aan feestviering verre van ons, waarom zijn wij bijna geneigd met den dichter en met de engelen uit te roepen: waar is ons heil gevaren?

Het is de wetenschap, dat het Moederland, Nederland, daar ligt neergeveld, gekneveld, vertrapt,

dat onze Koningin gescheiden moet zijn van haar volk, dat treurt, dat er afschuwelijke, verschrikkelijke dingen gebeuren in Europa, dat, om het met de woorden van Winston Churchill te zeggen: „geheel Europa ontwricht en vertrapt is door de mechanische wapenen van de barbaarse en wilde nazies. De meest verfijnde oorlogsmachines werken samen met het laagste verraad en de beestachtigste meedogenloosheid." Dat is het.

In minder dan twee maanden meer dan twee millioen gesneuvelden op de slagvelden van Rusland! Wie kan zich nog een voorstelling vormen van zulk een slachting.

En de chaos grijpt om zich heen, wordt groter. Oost-Azië en Australië, Amerika, dreigen meegesleurd te worden in de laaie wereldbrand. Het is een strijd van velerlei belangen. Het is een botsing ook van levensbeschouwingen. Het is een strijd om principen. Daarom gaat deze oorlog ons allen aan. Het is een titanenstrijd, op leven en dood. Grote gevaren bedreigen de wereld.

Kunnen wij iets bijdragen om het goede te doen zegevieren, dan moeten wij daar alles, leven en dood er voor over hebben. Wij moeten ons scharen aan de zijde van het recht en de gerechtigheid.

Eén is er, die van Haar Hoge post af, ons steeds het goede voorbeeld geeft. Een vrouw, **onze Koningin.** Plichtsgetrouw staat zij op Haar post, vastberaden, onwrikbaar. Ja, Zij is de sterke vrouw, de leidster van Haar volk, onze Leid-sterre, die wij zullen volgen in voor- en tegenspoed.

Vandaag, Excellentie, herdenken wij Hare verjaring. Deze herdenking kan om de ernst van de tijd, niet feestelijk zijn. Zij zal er niet minder waardig om wezen. Is het niet met een blij hart, dat wij onze heilwens aanbieden, wij willen Haar, Die onze eerbied, onze bewondering heeft afgedwongen, met te groter oprechtheid, met voller gemoed huldigen. Wij brengen Haar onze hulde, de hulde, die wij verschuldigd zijn aan degene, die door God zelf met gezag bekleed, ons als Koningin is gegeven; de hulde van onze aanhankelijkheid en liefde; de hulde van onze verknochtheid en trouw aan Haar, die als achttienjarig meisje reeds verklaarde, dat zij, de Oranjetelg, nooit genoeg kon doen voor haar Land en Volk, en dat metterdaad gedurende drie en veertig jaar bewees; de hulde van onze eerbied en bewondering voor de sterke vrouw, die onverzettelijk en onversaagd de grootste branding trotseert, sterk door Haar geloof in God en de gerechtigheid.

Moge God, die haar sterkte is, Haar sparen voor het Nederlandse Volk, voor de Nederlandse Staat.

Moge Zij, die in de ure der beproeving ons leidde en met ons leed, de ure der verlossing beleven, wanneer Nederland zal herrijzen.

Excellentie, namens allen die hier staan, namens de bevolking van het gebiedsdeel Curaçao, verzoek ik U deze wensen, deze gevoelens, deze huldebetuiging ter kennis te brengen van Hare Majesteit onze alom bewonderde, alom geëerde Koningin Wilhelmina.

Ik heb gezegd.

Na den heer Sprockel bood kolonel G. Rayne, Brits zee-officier, namens den Britsen: vlootvoogd van de West-Indische eilanden zijn gelukwensen aan.

Rede Gouverneur.

De Gouverneur beantwoordde deze reden met een rede, die vooráfgegaan werd door de mededeling, dat zij ook in Londen al „afgedraaid" was. In werkelijkheid was het wel wat anders dan afdraaien, toen Z. E. met forse stem het volgende zeide:

Majesteit,

Dank zij den bemoeiïngen van het Londens Comité Nederlands vrijheidsdag ben ik in de gelegenheid Uwer Majesteit heden de gelukwensen van de bevolking van het gebiedsdeel Curaçao en de mijne met Haar een en zestigste verjaardag mondeling aan te bieden.

Bij gelegenheid van Uwer Majesteits zestigste verjaardag sprak ik bij een rede, welke ik naar aanleiding daarvan hield — daardoor de gevoelens vertolkende van alle bewoners van dit gebiedsdeel — de hoop uit, dat het Uwer Majesteit gegeven zou zijn deze, Uwe een en zestigste verjaardag te mogen vieren in het vrije, van den vijand verloste, herrezen Nederland, te midden van Uwe geliefde Kinderen en Kleinkinderen, te midden van Uw volk, dat zo zeer aan U verknocht is.

Mijn wens, beter gezegd onze wens, waarvan ik zoëven gewaagde, is helaas niet in vervulling gegaan.

God geve echter, — daarvoor bidden wij — dat gedurende Uw twee en zestigste levensjaar Uwe Majesteit, Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana, Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard en Uwe geliefde Kleinkinderen weer naar het van den vijand bevrijde Moederland zullen kunnen terugkeren en dat de toekomst nog vele gelukkige jaren voor Uwe Majesteit in haar schoot moge verborgen houden.

Moeilijk en zwaar was Uw leven.

Veel leed en zorgen, welke wij met Uwe Majesteit gedeeld hebben, zijn Uw deel geweest.

Moeilijkheden van allerlei aard stapelden zich in de loop der jaren voor U op, welke U echter met Gods hulp hebt overwonnen.

Op God hebt U steeds en niet tevergeefs Uw vertrouwen gesteld.

Moge daarom door Gods genade Uwer Majesteit na een tot hiertoe zwaar en moeilijk leven in hoofdzaak gewijd aan de belangen van Uw volk, een lange en gelukkige levensavond beschoren zijn.

Moge het Uwer Majesteit gegeven zijn nog vele jaren te regeren over ons Nederlanders, die U altijd geëerd en bemind hebben, doch die U thans door gemeenschappelijk te dragen leed nog nader staan dan voorheen.

Dat dit zo is, blijkt o.m. overtuigend uit berichten, welke ons uit Europees Nederland bereiken.

Al mogen de Duitsers daar in staat zijn Uw beeltenis uit huizen en openbare gebouwen te verwijderen en zulks ook doen, niet in staat zijn zij en zij zullen zulks nooit zijn haar te rukken uit de harten Uwer onderdanen.

Moge spoedig het tijdstip aanbreken, dat wij onder Uwe Koninklijke leiding in het thans door den vijand bezette Moederland wederom vrij en blij kunnen leven, dan zal 31 Augustus voor het gehele Koninkrijk weer zijn een nationale feestdag bij uitnemendheid, een dag, waarvan wij Nederlanders gebruik maken om nog eens extra en op ondubbelzinnige wijze getuigenis af te leggen van onze liefde voor en trouw aan Uwe Majesteit,

een dag, waarop wij heel in het bijzonder Gods zegen over Uwe Majesteit, de leden van Uw Koninklijk Huis en over Uw zwaar en moeilijk werk afsmeken,

een dag, waarop het gehele Nederlandse Volk, zowel in het Moederland als in de Overzeese gewesten Zijn vreugde uitjubelt over de verjaring van de Moeder des Vaderlands, over de verjaring van Uwe Majesteit, die in het hart van elk rechtgeaard Nederlander zulk een grote plaats inneemt.

Op Club Curaçao.

Om 11.15 uur werd op de Club Curaçao een heildronk ingesteld, waarbij Z. E. de Gouverneur aanwezig was. Vele vooraanstaanden, Kol. Willem van den Donker, Britse consul, de heer Maduro en vele anderen, waren aanwezig, toen de Gouverneur arriveerde, vergezeld van Mevrouw en Mejuffrouw Wouters en Lt. Van de Laarschot, en het Wilhelmus gespeeld werd.

Voorzitter Chumaceiro hield een buitengewoon mooie speech en stelde een dronk in op Hare Majesteit, die door den Gouverneur beantwoord werd met een krachtig wederwoord, waarin Zijne Excellentie er op wees, dat een dronk op de Koningin geen waarde heeft, wanneer wij niet bereid zijn de mooie woorden, die erbij gesproken worden, in daden om te zetten. De Gouverneur besloot zijn rede met de verwachting uit te spreken, dat mocht ooit de vijand hier voet aan wal trachten te zetten, elke man en vrouw zijn plicht zou weten te doen.

In het verloop van de plechtigheid werd ook de Engelse consul toegesproken en het „God save the King" gespeeld.

Club de Gezelligheid.

Om twaalf uur werd op de Club de Gezelligheid een heildronk uitgebracht op Hare Majesteit de Koningin, waarbij Zijne Excellentie de Gouverneur en familie benevens vele autoriteiten aanwezig waren.

De voorzitter van de Club, de Heer R. J. Beaujon, hield een keurige toespraak tot den Gouverneur als vertegenwoordiger van Hare Majesteit.

In zijn antwoord op de rede van den Heer Beaujon wees de Gouverneur erop, dat wij allen achter het gezag moeten staan. „Ik hoop, aldus Zijne Excellentie, dat Nederland spoedig bevrijd worde, maar dat er dan een Nederland zal ontstaan, dat niet zo innerlijk verdeeld is als het vroeger was."

De Heer Beaujon sprak vervolgens den Britsen consul toe en bracht een dronk uit op Z.M. George en het gehele Britse rijk, waarop de Consul met een wederwoord antwoordde.

De Engelse consul, de Heer Lawrence, bood hierop zijn gelukwensen aan. De band speelde na afloop hiervan het Nederlandse, Engelse en Amerikaanse volkslied.

Nog lang bleef men op deze club in een gezellig samenzijn bijeen, waarbij door velen getracht werd de vochtigheid van buiten door de vochtigheid van binnen te verslaan.

De plechtige Hoogmis in de Pro-Kathedraal.

Geassisteerd door zijn kapelaans droeg Zondag Pastoor Martinus van den Elsen O.P. een plechtige Hoogmis op bij gelegenheid van Koninginneverjaardag. Zijne Excellentie, de Gouverneur met Familie en Adjudant Van de Laarschot woonde officieel de H. Mis bij. Ook enkele andere autoriteiten waren in de kerk, o.a. de voorzitter der Staten, J. H. Sprockel met mevrouw.

Op het priesterkoor bevond zich Z.H. E. de Apostolisch Vicarius. Het jongenskoor van Pietermaai was versterkt met enige Fraters o.l.v. van den zingenden frater Fidelius.

De gezangen waren prachtig.

Na de Hoogmis hief de geestelijkheid het Te Deum aan, om God te danken voor Zijn goede gave, dat Nederland zulk een Vorsin bezit.

Na de dienst speelde de organist, de heer Jacobo Palm, nog het Wilhelmus.

Concours Hippique.

Pater Meussen heeft er van zijn hippische feesten, die gisteren op Santa Rosa gehouden zijn. De nieuw ingerichte renbaan is een prachtstuk, vooral daar er slechts een 3 weken tijd was om het ding gereed te maken.

Ongeveer 15 ruiters waren opgekomen. Het publiek was niet te tellen. Tot ver in de omtrek stonden de automobielen, geestelijken, fraters (w.o. de nergens afwezige Opp'rzangmeest'r), een enorme schare mensen uit alle kringen der bevolking. De organisatie liet niets te wensen over, alleen zou men bij voorkomende gelegenheden de ruimte voor de zitplaatsen beter vrij kunnen houden, want nu moesten de weinigen, die een zitplaats bemachtigden, op hun stoel of bank gaan staan. En dat gedurende twee volle uren in het zonnetje, dat is geen grap. Maar der moeite waard was het zeker. Luis Daal de Alomtegenwoordige had de leiding van de jury. Er is hier een middag gehouden, die vragen doet naar een volgende.

De lijst der deelnemers en de uitslagen zijn a.v.:

Ruiters	Paarden
Enrique Noor	Prins
José Noor	Prince
Carlito Noor	Bolivar
Julio Noor	Schimmel
Carlito Wallé	Montañal
Cecilio Sarmiento	Jalisco
Carlos Raap	Silver
Eulogio Noor	Flyer
Hypólito Noor	Rex
Antonio Obispo	Whisky
Luciano Martina	Milagro
Johan Smijs	Jimmy
Eugenio Wallé	Dies
Pedro Sem	Wasca
Angel Pieters	Jerris

Uitslagen: schoonrijden: afstand 1800 m

1. Enrique Noor — Prins; 2. Julio Noor — Schimmel; 3. José Modest — Prince.

Harddraven: afstand, 720 m.

1. José Modest — Prince: 2. Carlito Noor — Bolivar: 3. Cecilio Sarmiento — Jalisco.

Bij het nummer ringsteken in gallop, wist Carlos Raap de eerste prijs in de wacht te slepen door 3 treffers.

GEVANGENISKAPEL.

Op 28 Aug. jl. werd in de gevangenis van Clinton een nieuwe kapel, genaamd naar den heiligen „Goeden Moordenaar" ingewijd. 200 Katholieke gevangenen bouwden de kapel zelf gedurende 3 jaren. Kosten $ 350.000.

Curaçao.

„WAT ZULLEN DE GEALLIEERDEN DAAR WEL VAN ZEGGEN?"

De band Scherpenheuvel opende de Zaterdagavond-uitvoering met het spelen van „God save the King", volkslied van onze Geallieerden, van Churchill. Men kon daarbij constateren, dat het publiek, waaronder wij ook twee Nederlandse militairen zagen, voortging te praten, te roken, niet eens de hoeden afnam. Voor wat de militairen betreft natuurlijk ingaande tegen de orders, welke diengaande door de militaire overheid alhier zijn verstrekt. Dat de politie-agent doodleuk verder ging het verkeer voort te helpen, behoeft niet eens meer vermeld te worden.

„Wat zullen onze geallieerden dáár wel van zeggen?" herhalen wij hier.

ZUSTER FERMINA GERIDDERD.

De biezonderheden uit het leven van Zuster Fermina, die ter gelegenheid van H.Ms. verjaardag tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau werd benoemd, hebben wij jl. Vrijdag reeds gegeven. In tegenstelling met de andere onderscheiden personen die ten Paleize ontboden werden, heeft de Gouverneur zich persoonlijk naar Habaai begeven om de Zuster te decoreren. De Gouverneur reed daartoe omstreeks 10.30 uur uit en in de auto reden mede Z.H.E. de Apostolisch Vicarius, Pater de Bruyn en Lt. Adj. van de Laarschot. Op de stoep van de statige behuizing Welgelegen werden de hoge bezoekers ontvangen door Mgr. A. G. Ellis en de Mère Supérieure.

Het gezelschap begaf zich terstond naar de ontvangzaal links, waar Pianist Jacobo Palm het Volkslied op de piano speelde en de bezoekers door een haag van Zusters schreden naar de gereserveerde stoelen. Zuster Fermina zat vooraan en Z.E. de Gouverneur richtte zich terstond tot haar in een hartelijke speech.

Het is wel een biezondere onderscheiding ditmaal, aldus de Gouverneur, omdat het de Minister zelf was, die de Zuster had voorgedragen, nadat hij bij zijn bezoek aan Curaçao haar had ontmoet. Het was allereerst een persoonlijke onderscheiding voor Zuster Fermina, maar in haar wilde de Minister de gehele congregatie huldigen voor het vele, dat de zusters op cultureel gebied voor Curaçao hebben gedaan.

Geholpen door Mère Supérieure spelde de Gouverneur der zuster daarna de insignia van de onderscheiding op. Zuster Fermina bedankte in een kort wederwoord en ook Mère Supérieure bedankte den Gouverneur, hem vragend deze dank aan Hare Majesteit en den Minister te willen overbrengen, zowel namens Zuster Fermina als namens de congregatie. De Apostolisch Vicarius sprak tevens een huldigingswoord uit, releveerde dat sommige zusters nog wel langer op Curaçao zijn, maar dat door deze hoge onderscheiding alle zusters gehuldigd worden.

De Gouverneur verklaarde nog de dank aan H.M. over te zullen brengen, en in een persoonlijk schrijven ook den Minister te zullen bedanken.

MINISTER GERBRANDY EN DE STOEP.

Minister Gerbrandy, wien een bijdrage van G. Keens in de Stoep nr. 3 was opgedragen, heeft dezer dagen een brief gezonden, waarin hij zijn dank hiervoor uitspreekt. De Minister schrijft o.a.: **„Het tijdschrift, waarvan ik slechts deze ene aflevering zag, maakt op mij een goede indruk. Ik hoop, dat het er in slaagt, de vlam ook in de West brandende te houden."**

Is dit waarderende woord van onzen Minister-President wellicht aanleiding, dat de Stoep-uitgevers een abonnement aan de Ministers aanbieden en eén reclame-campagne voor abonnees onder de Nederlanders in Engeland aanvangen?

R. TH. PALM ONDERSCHEIDEN.

De Organist van de Verenigde Protestantse Gemeente (Fortkerk) de heer R. Th. Palm viert heden zijn 40-jarig jubileum als zodanig. Reeds gisteren was het na de ochtenddienst in de Fortkerk een feestelijk samenzijn, toen velen den bekenden organist complimenteerden. Vanmorgen is Organist Palm onderscheiden met de Gouden Eremedaille van de Orde van Oranje Nassau.

BEMOEIZUCHT.

Surinaamse G.P.D. en „La Union".

De Surinaamse G.P.D. is al eerder ter sprake gekomen vanwege de ijver, waarmede hij op alle levensterreinen aan het „hervormen" is geslagen. Reeds enkele malen werd in de r.k. Surinamer een klacht geuit of althans in bedekte termen te verstaan gegeven, dat men van zoveel ijver en **opgedrongen** medewerking niet gediend was. Inderdaad lijkt het ook ons geheel en al buiten het terrein van een G.P.D. te liggen artikelen over alles en nog wat te schrijven, aangezien daardoor de autonomie van de Redactie geraakt wordt. Wat immers te doen, indien een niet-katholiek regeringsjournalist een principiële quaestie in een r.k. courant gaat behandelen, en men zich daartegen niet kan verzetten? Nu is de heer Boas weliswaar katholiek, doch dat neemt niet weg, dat het principieel blijft, te protesteren tegen het schrijven van artikelen door de G.P.D. in redactionele gedeelte van een courant. De taak van een regeringsjournalist is mooi; hij kan als liaison dienst doen: door zijn functie kan een Redactie berichten te weten komen, die zij anders niet of zeer moeilijk zou achterhalen. Het moet echter de vrijheid van elke Redactie blijven, eventueel tendentieuze bewoordingen in deze berichtendienst naar het karakter der courant te mogen veranderen, en berichten, die haar niet aanstaan of die in strijd zijn met het karakter van de courant te weigeren. Wat dat betreft, staan de zaken in Curaçao beter en juister dan in Suriname, waar de G.P.D. slechts kort aan het werk is, maar waar het in de pers en in correspondentie van klachten regent.

Het arbeidsveld van den Heer Boas in Suriname is kennelijk te klein. Hij gaat zich nu ook al bemoeien met de taal en inhoud in de Curaçaose couranten. Dat de G.P.D. over de **taal** schrijft in zijn eigen gebied, lijkt ons al ver buiten het terrein van een G.P.D. te liggen, maar wat bezielt den man om zich nu te gaan bemoeien, met wat en hoe hier geschreven wordt? Het aangevallen blad is het r.k. weekblad „La Union". In „De West" van 18 Augustus jl. liet de Heer Boas als „regeringspersdienst" het volgende stuk plaatsen (wij treden nu niet in discussie of de inhoud juist is, refereren slechts naar het feit).

Het stuk volgt hier voluit:

„La Union", het grotendeels in Papiamento verschijnende Curaçaose blad, schrijft onder zijn „Notas Social", maar dan in vermoedelijk Nederlands:

In Paramaribo.

In Paramaribo zit een mijnheer mensen te zoeken voor Curaçao. Het kan een uitkomst zijn voor dat land, maar we hopen, dat de jongens op zulk een loon uitkome, dat ze binnen niet al te lange tijd kunnen trouwen. Mensen laten uitkomen, die geen volledige werkkrachten zullen zijn en niet in aanmerking komen, voor familie loon kunnen toch beter thuis blijven. Hen laten uitkomen, is hun een schijntoekomst voorspiegelen, die nooit waarheid zal worden.

(Noot voor Redactie: De in het bostaande voorkomende zet- en andere fouten niet te verbeteren.)

Aldus de „Union".

Die mijnheer is dus een Caraïbische Diogenes! Maar zijn voorganger was toch wat minder pessimistisch dan hij. Diogenes 1 wanhoopte er ten minste niet aan, dat hij in Athene zelf mensen zou vinden, al schijnt hem dit niet gelukt te zijn. Maar zijn Curaçaose opvolger is ervoor naar Suriname gegaan — hetgeen Diogenes waarschijnlijk ten slotte óók gedaan zou hebben als Amerika wat vroeger ontdekt was.

„La Union" is alles behalve ingenomen met dat zoeken naar mensen. Zij zinspeelt op de gruwelijke omstandigheden, waaronder gepoogd wordt mensen te laten uitkomen, en haar welsprekendheid bereikt haar hoogtepunt in de slotsom: Mensen laten uitkomen kunnen toch beter thuisblijven.

Wel een treffend-juiste opmerking! Mensen: onderwerp; laten uitkomen: naamwoordelijk deel van het gezegde; kunnen toch beter thuis blijven: lijdend voorwerp.

Vandaar dat wij met alle waardering en eerbied zouden willen opmerken: In „La Union" schrijven kan toch bter weer naar school gaan.

Natuurlijk zijn wij het geheel eens met den schrijver, dat het verkeerd is mensen te laten uitkomen, die geen volledige werkkrachten zullen zijn, en dientengevolge nog niet kunnen trouwen. Wij durven er dan ook wat onder verwedden, dat de redacteur van de „Notas Social" ongehuwd is.

* * *

En dat alles „ex plenitudine potestatis" zoals de Heer Boas zo geleerd weet te zeggen in een van zijn — door de Redacties fatsoenshalve niet te weigeren — zelfverdedigingen!

JHR. DE JONGE VERTROKKEN.

Onze stadgenoot Jhr. Mr. E. W. de Jonge, werkzaam op het secretariaat van de C.P.I.M., heeft Zaterdagmiddag per tanker dit eiland verlaten om dienst te gaan nemen bij de Raf. Hem zij een behouden overkomst gewenst. In vele Nederlandse kringen van onze kleine samenleving zal deze jonge man met zijn goede Nederlandse eigenschappen en zijn vrolijk onafhankelijk karakter ten zeerste worden gemist.

S. U. B. T. TRANSVAAL 3 — 2

S.U.B.T. wint de Wilhelminabeker.

Voor een goed bezet Mundo Nobo is deze wedstrijd gespeeld en laten wij er in een adem bijvoegen: het talrijk publiek kreeg een goede match te zien.

Bij de opstelling zien we in beide elftallen al direct enkele nieuwe gezichten, zo staat als linksbinnen bij Transvaal de zwoeger Van Niel. Bij de geelblauwen zien we ook een nieuwen linksbinnen; een jong spelertje, waarmee S.U.B.T. nog menig goaltje zal maken, mits dit voetballertje goed wordt geleid.

Nu, daar zal Antoine Maduro wel voor zorgen!

Zoals wij al zeiden is het een goede, vluggespeelde wedstrijd geworden, die tot de laatste minuut in de beste verstandhouding werd gespeeld. In het veld gaven de twee teams elkaar niet veel toe, er werd vlug gespeeld en goed op de bal gezeten, zodat er eigenlijk van enig overwicht geen sprake was. Wel was er een verschil in aanval, een verschil ten gunste van de geelblauwen. Hun aanvallen waren door het open spel en door de verrassende lange „throughpasses" dikwijls veel gevaarlijker.

Dan waren er ook nog de doelverdedigers. Het moet voor een elftal wel een groot verschil uitmaken Calcedo of Casper onder de lat te hebben; vooral de verdediging zal veel rustiger spelen met het vertrouwen een goeden doelman tussen de palen te hebben. Is hier geen mouw aan te passen Transvaal?

Als de wedstrijd ongeveer een kwartier oud is, is het de groen-zwarten die het eerste goaltje maken: Calcedo kan er bij een hoge voorzet niet goed bij en de binnenspelers zorgen voor de rest.

Veel plezier hebben ze echter van hun eerste winst niet, want het duurt niet lang of het nieuwe linksbinnentje van S.U.B.T. jaagt de gelijkmaker in de touwen. De kampioenen zien kans nog een punt te maken, zodat als het rusten is de stand 2—1 is voor S.U.B.T.

Na de thee pakt de Transvaal voorhoede wat beter aan; vooral H. Nahar toont dat hij nog voetballen kan. De geel-zwarten zitten van hun kant ook niet stil, maar toch is het Transvaal dat een tien minuten voor het einde de gelijkmaker weet te plaatsen.

Door beide elftallen wordt nu alles op alles gezet, en als we al denken de wedstrijd in een gelijk spel te zien eindigen, gaan Hernandez en Jansen er met het leer vandoor, een ren, en het is 3—2.

Twee minuten later klinkt het fluitje voor het laatst.

Een eresaluut aan S. U. B. T. en Transvaal voor hun sportief en goed spel.

Scheidsrechter Elfrink heeft laten zien dat hij nog altijd onze beste Curaçaose scheidsrechter is.

A. T. C. VERSUS C. S. C.

Gedurende het weekeinde had de Curaçaose Sportclub hier als gast de Aruba Tivoli Club van ons zustereiland. De voornaamste en officiële wedstrijden, op Donderdag begonnen, zijn nu vrijwel achter de rug en gisterenavond had in de Curaçaose Sportclub op Scharloo dan ook de prijsuitreiking plaats, waarna de sportlui de avond verder gezellig doorbrachten met dansen.

Hier volgen de uitslagen:

Donderdag 28 Augustus:

Tennis — Dames dubbel:

Mej. Rie Wagemaker en Mevr. Gijsen (A.T.C.) versus Mej. L. G. Casseres en Mej. Else Lansberg (C. S. C.) 6—1, 6—2.

Tennis — Dames enkel:

Mevr. Gijsen (A.T.C.) versus Mevr. Esmee B. L. Maduro (C.S.C.) 4—6, 6—4.

Mevrouw Gijsen moest de wedstrijd opgeven wegens vermoeidheid, aangezien zij kort tevoren aan de dames dubbelwedstrijd had meegedaan.

Basketball:

Dames A.T.C. versus C.S.S.

Heren A.T.C. versus C.S.C.

Vrijdag 29 Augustus:

Tennis — Gemengd dubbel:

Mej. Ellen Henriquez en Hr. Victor E. Henriquez (A.T.C.) versus Mej. Else Lansberg en Hr. Norman Chumaceiro (C.S.C.) 4—6, 8—6, 6—3.

Basketball:

Dames A.T.C. versus Kwiek 5—18

Heren A.T.C. versus C.S.C. (officiële wedstrijd)

Zaterdag 30 Augustus:

Tennis — Heren enkel:

Hr. Victor E. Henriquez (A.T.C.) versus Hr. Oscar Salas (C.S.C.) 6—2, 6—1, 6—1.

Basketball:

Dames A.T.C. versus C.S.C. (officiële wedstrijd) 10—25.

Heren A.T.C. vs Kwiek 28—30

Deze wedstrijd, die o.a. werd bijgewoond door Mej Elisabeth Wouters, was wel een groot succes voor de C.S.C. dames, aangezien A.T.C. kort na de aanvang voor stond met 10—4. C.S.C. wist echter op te halen en te passeren tot 25—10. Na de rust wist A.T.C. geen enkel punt meer te scoren.

Heren A.T.C. versus Kwiek.

Zondag 31 Augustus:

Softball:

A.T.C. versus C.S.C. (Op Suffisant terrein)

Tennis — Heren dubbel:

Hr. Victor E. Henriquez en Hr. Leo Henriquez (AT.C). versus Hr. Norman M. Chumaceiro en Hr. Oscar Salas (C.S.C. 3—6, 6—8, 7—9

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: E. L. Venema, Kapitein, commandant der Militaire Politietroepen, alhier 6 dagen binnenlands verlof; J. H. van Werkhoven, commies ter administratie van Financiën, 4 weken vrijstelling van dienst; J. Pauw, Wnd. Landmeter bij de Dienst van het Kadaster op Aruba, 30 dagen vrijstelling van dienst met vergunning deze tijd in het buitenland (Jamaica) door te brengen.

Werkzaamstelling: A. O. Loewenthal, ter Inspectie der Belastingen alhier; E. C. de Haseth, ter Administratie van Financiën alhier; V. G. O'Conner, ter Inspectie der Belastingen alhier.

Ontheffing: J. R. Arends, gouvernements-geneeskundige op Aruba is eervol ontheven van de functie van Eerst-Aanwezend Gouvernements-geneeskundige op Aruba.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeyer.

BISSCHOPPELIJKE NIJVERHEIDSSCHOOL.

De examens zijn begonnen.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

Boca Junior — Vitesse 1—4.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op Augustus: 15 Penn, Magdalina Johanna Maria echtg. v. Ellis, J. J. A. z; 22 Simmons, Clothilde Aline z; 21 Josephina, Julia Sisilia z; 22 Schwarts, Julia Lucila echtg. v. de Jongh, E. R. H. d; 24 Dunlop, Christina echtg. v. Farrell, James Hilton d; 16 Veira, Gerardina Celina echtg. v. Hanenberg, E. A. C. z; 20 Bernier, Marian Agatha echtg. v. Stephens, A. z; 20 Leonora, Laurencia Cipriana echtg. v. Ammerlaan, W. G. M. z; 23 Heine, Johanna Maria echtg. van der Knaap, J. A. z; 21 Duvigneau, Grada echtg. v. Nagtegaal, J. C. d; 25 de Ychon, Mercedes Romelia echtg. v. Ignacio, R. M. d; 23 Coumou, Klazina echtg. v. Gerdingh, W. F. z; 22 Chin Ten Fung, Elisabeth Johanna d; 19 Cardozo, Martina Paulina echtg. v. Ritter, F. A. d; 25 Janboos, Irma Isabel echtg. v. Sillie, J. M. z; 25 Kraanwinkel, Hermenegilda Florencia echtg. v. Bakmeijer, H. A. d; 24 Cathalina, Sirvania Estebana echtg. v. Leonora, Lorencio M. d; 23 Berchenhorst, Hermina Maria Antoinette echtg v. Bos Verschuur, R. C. d; 25 Bregita, Gloria Virgina echtg. v. Schoop, W. J. A. d; 25 Hansen, Gloria Antonia echtg. v. Bakhuis, J. S. z.

Overleden op Augustus: 21 Tuijnebreijer, Adrianus Johannes echtg. v. van Dinter, M. Th. 72 j.; 11 da Costa Gomez, Haim Gabriel wedn. van Cohen Henriquez, A 87 j.; 14 Eisden, Maria Magdalena 47 j.; 17 Pantophlet, Juanita Josefita echtg. v. Richonsin, J. W. 57 j.; 20 Sambo, Sira Leocadia 4 j.; 23 Hernandez, Ignacio Albertus wedn. v. Sille, A. R. 81 j.; 23 Isenia, Wirna 6 m.; 25 Jansen, Ronald, Felix 6 m.

Ondertrouwd op Augustus: 25 Maduro, Jose Manuel en Manrique, Edubigia Buda; 28 de Groot, Hermanus en de Jongh, Clicia Rogelia; 28 Cijntje, Virgilio Bernardo en Lourens, Eva Seferina.

Getrouwd op Augustus: 26 Morsman, Hendrik Jan en Hudkins, Adaline Marie; 26 Baars, Andries Louis en Jansen, Carolina Elodia; 27 Albertus, Doemingoe en Leal, Juana Angelina; 27 Petronilla, Agustin Encarnasion en Lauf, Marianita Victoria; 27 Leonard, Valentinus Alexander Justino en Adem, Gladys; 27 Damon, Ernesto Vicente en Navarro, Geertruida Virginia; 28 Carrera, Mortimer Felip en Schotborg, Regilia Fidelia; 28 van Rinsum, Aaldert en Winklaar, Francina Rupertha.

CUROM VERDIENT HULDE.

De Curom, in de Javabode kortgeleden gelijk gesteld met de Nirom n.b., verdient alle hulde over de dag van gisteren. Behalve vele andere uitzendingen in vaderlandse trant, verdienen vooral vermelding de kerkdienst van gistermorgen, die volgens het oordeel van velen, nog beter is overgekomen dan vorige. En dan „La Traviata" van Verdi, gisteravond. Met Curom-service was den leden een textboekje gratis aangeboden, dat er ook netjes uitzag.

De rede van Dr. Wybojan Goslinga over Hare Majesteit werpt de vraag op of deze schone rede niet in druk kan verschijnen. Op de hem eigen warme wijze getuigde Dr. Goslinga van de godsdienstzin van de Koningin, de zegeningen van haar lang bewind.

Curom, hulde!

WEEKOVERZICHT.

Het Curom-weekoverzicht wordt vanavond gehouden om 20.05 uur door Dr.Joh. Hartog.

SCHUILKELDER-RETRAITE.

De Zusters van St. Thérèse in Loyang (China) hielden een retraite in een daartoe ingerichte schuilkelder.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

In een overwinningstoespraak op een kasteelplein te Viipuri zeide de Finse Generaal Oesch: „Onze strijd is niet beëindigd, omdat vroeger Fins gebied nog in handen der Russen is."

De Generaal zeide, dat hoewel Viipuri veroverd is de door Moskou gedicteerde vrede niet meer bestaat en er nog steeds Fins grondgebied door de Sovjets bezet is. Hij zeide: „Moge uw succes u kracht geven de taak tot een blijvend einde te volbrengen."

Wat voor gebied Finland nog zou moeten bezetten, werd niet medegedeeld door den Generaal. Maarschalk Mannerheim, de Opperbevelhebber van het Finse leger, gaf onlangs in een proclamatie echter te kennen, dat Finland druk zou kunnen uitoefenen voor de bevrediging van eisen, die reeds voor de wereldoorlog gesteld werden, toen Finland geheel Karelië zocht in te lijven.

Het feit, dat Generaal Oesch openlijk sprak van de Finse vastberadenheid om tot het einde te strijden, geeft te kennen, dat al de voelhoorns naar een vrede van Russische zijde werden uitgestoken en de Finnen deze gelegenheid te baat namen om te antwoorden.

Het communiqué van de Raf, dat te Caïro werd uitgegeven, deelde mede, dat zware bommenwerpers de haven van Tripoli wederom aanvielen in de nacht van 30 op 31 Augustus. Een grote hoeveelheid bommen werd geworpen op de Spaanse steiger en de schepen, die in de haven bezig waren met lossen. Grote branden ontstonden en dikke rookkolommen stegen omhoog. Een schip, dat aan de kade gemeerd lag, werd getroffen en in brand gezet. De vliegvelden Maritza en Calato op het eiland Rhodes werden aangevallen. Directe treffers op hangars en vliegtuigen werden waargenomen en grote branden braken uit op verschillende plaatsen op het vliegveld te Maritza. Nabij het eiland Lampedusa werd een koopvaardijschip getorpedeerd. Het schip hield stil en maakte zwaar slagzij toen de vliegtuigen vertrokken.

De Amigoe-Enquête.

Een Imperiale Raad.

VI.

Landraad Dr. A. F. DUSSENBROEK te Aruba schrijft:

„Over het tijdstip van in werking treden van de Imperiale Raad:

Zo spoedig mogelijk de leden van de Imperiale Raad, die Nederland in Europa moeten vertegenwoordigen aan te doen wijzen door Hare Majesteit tot Nederland weer vrij is.

Natuurlijk ben ik vóór een Imperiale Raad als dat tenminste er het zijne toe bijdragen kan tot een **verbeterde nieuwe orde.**

Hoe moet de Imperiale Raad werken?

Wetgevende macht: 1) voorlopig adviserend; 2) speciaal voor het indienen van begroting; 3) koloniën en defensie.

Uitvoerende macht: 1) economisch en sociaal; 2) nauwere samenwerking tussen de gebiedsdelen, op elk gebied; 3) opendeur politiek, zoals tot nog toe, ja, geen bezwaar, maar niet opendeur voor niet tot het Imperium behorende onderdanen en gesloten voor Imperiale Raad onderdanen, b.v. Nederlandse Europeanen moeten geen vreemdelingen zijn in andere gebiedsdelen en omgekeerd etc., etc., 4) uitbreiding en bevordering Nederlandse taal.

Rechterlijke macht: afblijven.

Hoe de samenstelling?

Elke groep van 5 millioen hebbe één lid in de Imperiale Raad, eventueel gekozen. **Evenwel één lid voor Curaçao en één lid voor Suriname ieder.**

Dus ± 13 leden Nederlands Indië; 1 lid Curaçao; 1 lid Suriname; 2 leden Nederland; samen 17 leden.

Hare Majesteit heeft het recht het aantal leden aan te vullen, zonodig tot **25.**

De bestaande toestand voorlopig handhaven en daar naast de **Imperiale Raad.**

Over het Curaçaose bestuursapparaat is ook nog wel het een en ander te zeggen, maar misschien een andere maal."

Ds. H. W. ELDERMANS (Ver. Prot. Gem.; vrijzinnig) schrijft:

„Dat onze Koningin als voortreffelijk staatkundige en diplomate een rijksconferentie aankondigt na afloop van de oorlog, is voor mij, niet-staatkundig filosoof, op zichzelf afdoende. Willen we peinzen, dan zou ik zeggen, dat het aanbod, in de eerste plaats voor Oost Indië bedoeld, aldaar ook door sommige inheemsen met te sterke gretigheid aangevat wordt, bewijst, dat het beter na de oorlog sine ira et studio — als dat ooit kan — worde uitgevoerd. Nederland zelf kan dan, willen we hopen, meespreken. Alleen de wijsheid van onze Landsvrouwe zal dan misschien kunnen uitmaken, wie vooraanstaande persoonlijkheden in het Imperium zijn. Gaat dit per el galon? Deze rijksconferentie is ten dele ook wel een leuze. Immers dat het Imperium ooit weer zal kunnen gelijken op het oude, wat territorium en staatsregeling aangaat, zal ook de Koningin niet anders dan in hope wensen te zien. En als wijze hoop? Het bloed van millioenen vervormt de geesten. De niet-geslagen mens, zeiden de Ouden, is niet opgevoed. We zitten nog midden in de kastijding. Laat ons wachten tot er meer van onze zonden uitgehamerd zijn. De pan is waarlijk nog niet heet genoeg voor een goede biefstuk."

MR. EDUARD ELIAS, Chef van de Gouvernementspersdienst schrijft:

„Bij het oorlogseinde zullen wij ons er rekenschap van willen geven, welke waarden voor het openbare leven zijn teloor gegaan, als wrakhout op gezwollen stromen afgedreven, dan wel in de teistering hebben stand gehouden of nieuw zijn opgekomen. Nog veel zal er ontredderd zijn en de noden ook van dat ogenblik zullen ingespannen aandacht vergen, maar er zal een andere tekening in de toestand komen en meer lijnen zullen zichtbaar worden; strevingen voor vredestijd, die nu schaars zich openbaren kunnen, zullen duidelijker aan het daglicht treden. Op velerlei gebied zal bezinning met meer resultaat geschieden kunnen. Dan zullen ook de hier gekoesterde wensen in het licht der tijden moeten beoordeeld worden. Zij zullen voorwerp van beschouwing zijn in het gezamenlijk verband, waarin de stem van Nederland, die thans tot zwijgen veroordeeld is, wederom met klaarheid klinken zal.

Het geeft vreugde in gedachten aldus de tijd voorbij te snellen en bij voorbaat te verwijlen in het ogenblik, waarop Nederland bevrijd zal zijn en — naar de wensen van de Kroon — de conferentie samenkomt van vooraanstaande personen uit elk der trouwe delen van het Rijk. Dat zal een blijde stonde zijn!" aldus sprak de Gouverneur-Generaal van Nederlands-Indië, nadat hij in de Volksraad de bekende verklaring der regering had voorgelezen.

In deze woorden van den Landvoogd zijn vele — zo niet alle — argumenten verenigd, die tezamen naar de conclusie dringen: **niet nu reeds mogen de belangrijke inter-imperiale wijzigingen worden ingevoerd, waarop de Regeringsverklaring doelde.**

Afgezien van mogelijke staatsrechtelijke bezwaren (welker al of niet bestaan slechts kan worden beoordeeld door wie niet alleen het Nederlandse Staatsrecht ten volle beheersen, doch die bovendien de bekwaamheid en de bevoegdheid bezitten te kunnen beoordelen, waar de grenzen liggen rond het bevoegdheidsterrein van een regering zonder volksvertegenwoordiging, een regering, die zich in zo buitengewone staatsrechtelijke positie bevindt als de huidige Nederlandse regering te Londen), wijzen al deze argumenten naar het absolute bezwaar, dat doorvoering-nù in strijd zou zijn met de beginselen en eisen van democratie in haar kostbaarste en nobelste betekenis.

Democratie immers kan slechts wortelen in een werkelijke volksgemeenschap met gevoel van saamhorigheid en doortrokken van de democratische geest, d.i. de geest, die zich kenmerkt door eerbied voor de beginselen van geestelijke vrijheid in elk opzicht. Door de overweldiging (en dus uitschakeling) van het moederland ontbreken volksgemeenschap, saamhorigheid en geestelijke vrijheid, zo niet ideologisch dan toch zeker in feite.

Doch dit alles neemt niet weg, dat ik voorstander ben van een **tijdelijke** maatregel: de vorming en de vestiging te Londen van een imperiale daad **van advies.**

De reis van twee ministers naar buiten-Europees Nederland heeft bewezen — men heeft dit met zoveel woorden uit de mond van Z.E. Welter persoonlijk kunnen vernemen — dat persoonlijk contact van de regering met de gebiedsdelen nuttig en nodig is. Zulk contact is niet te verkrijgen door middel van de ambtenaren, die het de Oost- en West-Indiën min of meer „vertegenwoordigend" deel van het regeringsapparaat uitmaken.

De samenstelling van dit imperiale adviescollege zal ongetwijfeld zeer grote moeilijkheden opleveren. Vooral wat Nederlands-Indië met zijn grote verscheidenheid van inzichten betreft. Hierover ben ik niet tot oordelen bevoegd. Doch het voordeel, om niet te zeggen: de noodzakelijkheid van de vorming van zulk een college, is zo manifest, dat deze moeilijkheden overwonnen moeten worden.

Voor wat de vertegenwoordiging van ons Gebiedsdeel aangaat: de verwerkelijking daarvan lijkt veel eenvoudiger, omdat de politieke en staatkundige tegenstellingen hier geringer in aantal zijn. Is onze Raad van Bestuur niet voorbeeldig voor een college van grote bekwaamheid, kennis, integriteit en prestige? En ware het niet mogelijk een afspiegeling van dit — niet alleen staatkundig hoogstaande — college als Curaçao's afvaardiging naar een imperiale advies-conferentie te Londen te zenden?

De overweging zou bovendien moeten voorzitten, dat het bepaald ondemocratisch ware zulk een conferentie samen te stellen, volgens het cijfer van de bevolkingen der Rijksdelen. Bij zulk een evenredige „vertegenwoordiging" zouden Curaçao en Suriname — niet alleen tot eigen nadeel, doch ook ten detrimente van Imperiale Gedachte en Rijkseenheid — immers het loodje leggen.

De grote veranderingen, die thans in alle verhoudingen plaats hebben, doen zich ook in Oost- en West-Indië gevoelen. De oude, traditionele banden met Nederland, met West-Europa, zijn verzwakt, de natuurlijke banden, respectievelijk met de landen om de Grote Oceaan en om de Caraïbische Zee zijn versterkt. Zowel Oost-Azië als „Caribea" worden in toenemende mate gebieden met eigen, zelfstandige ontwikkeling. De natuurlijke richting, niet alleen in — (wellicht tijdelijke) — militaire en maritieme zin, doch ook van de economische ontwikkeling wordt door de slechte of afgebroken verbindingen met Europa, zo bevorderd, dat van economische concentratie, zowel in Oost-Azië als Zuid- (of Pan-) Amerika mag worden gesproken. Een economische concentratie heeft een sterke neiging in een staatkundige over te gaan en het zal uitsluitend afhangen van de kracht, waarmede de niet-Europese Rijksdelen aan de Moederlandse regering gebonden kunnen worden, of zij in staatkundige zin aan die economische concentratie en druk weerstand zullen kunnen bieden of niet.

Reeds om deze reden alleen zou de vorming van een Imperiale adviserende Conferentie te Londen nù meer dan ooit eis van verstandig, nuttig en gezond politiek beleid zijn."

MONSIGNORE A. G. ELLIS schrijft:

„De belangen van het gebiedsdeel Curaçao zijn in hoge mate afhankelijk van de heersende economische omstandigheden.

Nu is het onzeker, hoe deze na de oorlog zich zullen vormen.

Met het oog hierop wil het mij voor dit Gebiedsdeel alsnog onopportuun voorkomen, nu reeds over te gaan tot samenstelling c.a. van een Imperiale Raad, alvorens af te wachten, hoe de economische toestand voor Curaçao zich na de oorlog zal ontwikkelen."

De Heer **JOSEPH MARIE JEAN ELLIS** schrijft:

„Naar mijn mening zal de instelling van een Imperiale Raad en het bepalen zijner competenties, eerst na terugkeer der Regering in Nederland dienen te geschieden.

Immers verwachtbaar, zijn in het moederland zelf wijzigingen in het staatsbestel, die wellicht ook op de koloniale politiek grote invloed zullen uitoefenen.

Derhalve ben ik van oordeel, dat het vraagstuk van een Imperiale Raad, ten nauwste samenhangend met dat der koloniale politiek, eerste dan afdoend geregeld kan worden, nadat bekend zal zijn, welke veranderingen in het Nederlandse staatsbestel na de oorlog zullen worden ingevoerd, en hoe daardoor de koloniale politiek zal worden beïnvloed.

Dan pas zal men een Raad kunnen instellen, die in het licht dier nieuwe politiek met succes zal kunnen optreden."

ARUBA.

AAN DE BURGERIJ VAN ARUBA.

Het Koningin Wilhelmina Comité ontving het volgend telegram uit Londen: „Teneinde de Koninklijke Marine in staat te stellen om een moderne torpedojager „Jan van Galen" aan te schaffen en binnenkort in dienst te nemen (de vroegere „Jan van Galen" ging verloren bij de verdediging van Rotterdam), is door Prins Bernhard, in overleg met de Nederlandse Regering en de Marine autoriteiten, dit hogerbedoeld plan enthousiast aanvaard, hetwelk zal worden uitgevoerd door gelden bijeen te brengen via het Prins Bernhardfonds, Koningin Wilhelminafonds, met de bedoeling H. M. de Koningin Wilhelmina deze torpedojager als verjaardag geschenk aan te bieden. De Prins lichtte de Koningin op 31 Augustus omtrent het vorenstaande in.

De bedoeling is om tot het jaareinde gelden te verzamelen voor bovengemeld nationaal geschenk, waaraan ongetwijfeld alle Nederlanders en de hier aanwezige vrienden van Nederland zullen bijdragen en meewerken.

Er is 6.5 millioen benodigd, waarvan door Nederlands Oost Indië bereids 5 millioen is toegezegd. Voor een deel van het resterende doen wij een beroep op alle Nederlanders en vrienden van Nederland op Aruba.

Ons Comité voegt aan het bovenstaande het volgende toe:

Besturen van verenigingen, organisaties, instellingen enz., doet uw plicht.

Particulieren, doet uw plicht.

Het gaat hier om een verjaardag geschenk van ons aan onze Koningin! Het gaat hier om de verdediging van onze vrijheid in het algemeen, het gaat hier om de bevrijding van Nederland, vrijheid van denken en vrijheid van godsdienst in het biezonder, alsook om uw vrijheid van bestaan.

Het gaat hier om een wapen meer ter verdelging van nazie Duitsland, Hitler en zijn bende.

Stort daarom uw bijdrage. Er is geen minimum en geen maximum gesteld, bij de Aruba Bank of de Hollandse Bank Unie.

Burgers, stelt niet uit. Doet het nu!

ALUMINIUM VERZAMELING OP ARUBA.

De Plaatselijk Militair Commandant van Aruba G.H. van der Spek verzoekt der Redactie bekend te maken, dat de aluminium verzameling op Aruba heeft opgeleverd een totaal van ruim 1000 kg., welke hoeveelheid in 17 kisten naar Engeland zal worden gezonden ten behoeve van de aanmaak van vliegtuigen.

Tevens betuigt de Militair Commandant langs deze weg aan allen, die hebben medegewerkt tot dit succes, zijn grote dank.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Biefstuk, aard., doperwten.
Morgen: Stokvis.

Agenda:

Maandag, 1 September 20.15 uur: Schermafd. Sportclub „Asiënto" in het repetitielokaal.

Dinsdag, 2 September 19.30 uur: Clubavond biljartver. „Asiënto".

Dinsdag, 2 September 20.00 uur: Repetitie „Ido" -orkest.

Woensdag, 3 September 19.30 uur: Biljartwedstrijd clubkampioenschap Curaçao.

Vrijdag, 5 September 19.30 uur: Clubavond Biljartver. „Asiënto".

WACHTDIENSTEN.

Maandag 1 September 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. De Vries, tel. 296, Bernhardlaan 6.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Voetbal.

Van heden af is de junioren training weer op Dinsdag van 16.30 uur tot 18.00 uur.

BILJARTVERENIGING HOLLAND

Daar er een kleine wijziging in de competitie is gekomen, worden de proefwedstrijden voor nieuwe leden gespeeld op 5 September (Vrijdag) om 19.30 uur.

FEUILLETON.

Het Huis vol Haat.

67).

„Als de maatschappij alwetend was, dan, maar ook alleen dan, Markham, zou hij het recht hebben als rechter op te treden. En zoals je weet, is het tegendeel het geval."

Markham wierp hem een verbaasde en bezorgde blik toe.

„Neem je misschien maatregelen om den misdadiger in het onderhavige geval te laten ontsnappen?"

„O, neen, wees maar niet bang. Ik zal het slachtoffer aan je overleveren. De Greene-moordenaar behoort tot een biezonder boosaardig en verdorven type en moet onschadelijk gemaakt worden. Ik wilde alleen maar te kennen geven, dat de electrische stoel — die ontroerende uitvinding van jouw geliefde maatschappij — niet precies de juiste methode is om met dezen schuldige af te rekenen."

„Je geeft dus toe, dat hij een gevaar voor de maatschappij vormt?"

„Ongetwijfeld. En het afschuwelijke ervan is juist, dat dit tournooi van misdaden niet zal ophouden, als wij er geen einde aan kunnen maken. Daarom ga ik zo voorzichtig te werk. Zoals de zaak nu staat, betwijfel ik, of je zelfs tot een arrestatie zoudt kunnen overgaan."

Toen we thee gedronken hadden, stond Vance op en rekte zich uit.

„Tussen twee haakjes, Markham," vroeg hij onverschillig, „heb je al een rapport over Sibella's doen en laten?"

„Niets biezonders. Zij is nog in Atlantic City en is blijkbaar van plan daar nog een tijdje te blijven. Zij heeft gisteren Sproot getelefoneerd haar nog een koffer met kleren te zenden."

„Ja? Dat is prachtig." Hij liep plotseling naar de deur. „Ik ga nog een ogenblik naar de Greene's. Over een uur ben ik weer terug. Wacht hier op mij, Markham; ik wil niet, dat ons bezoek een officieel karakter heeft."

Hij gaf mij een wenk en voor Markham antwoorden kon, waren wij al op de trap. Een kwartier later waren wij bij de Greene's.

Sproot deed voor ons open en Vance nam hem mede naar de salon.

„Ik hoor, Sproot," zeide hij, „dat Miss Sibella je gisteren uit Atlantic City opgebeld en gevraagd heeft haar nog een koffer met kleren te sturen."

„Ja, sir. Ik heb de koffer gisteravond verzonden."

„Wat heeft Miss Sibella nog verder gezegd?"

„Niet veel, sir — de verbinding was heel slecht. Zij heeft alleen gezegd, dat zij voorlopig niet van plan was naar New York terug te keren en dat zij meer kleren nodig had dan zij meegenomen had."

„Heeft zij ook gevraagd, hoe het hier in huis ging?"

„Alleen maar in het voorbijgaan, sir."

„Zij scheen dus niet bang te zijn, dat er hier iets zou gebeuren, terwijl zij weg was."

„Neen, sir. Haar toon — het zij met respect gezegd — was biezonder onverschillig, sir."

„Zou je naar aanleiding van wat ze over de koffer zeide, ook kunnen opmaken, hoe lang zij van plan is weg te blijven?"

Sproot dacht even na. „Dat is moeilijk te zeggen, sir. Maar als ik mijn persoonlijke indruk geven mag, dan zou ik zeggen, dat Miss Sibella van plan is vier weken in Atlantic City te blijven."

Vance knikte bevredigend. „En nu heb ik je nog iets biezonder belangrijks te vragen. Stond, toen je, nadat er op Miss Ada geschoten was, in haar kamer kwam en haar op de grond voor de kaptafel vondt, het raam open? Denk goed na; ik moet een positief antwoord hebben. Ik bedoel het raam naast de kaptafel, dat uitziet op de trap naar het stenen balcon. Was het open of dicht?"

Sproot trok zijn wenkbrauwen samen en scheen zich het toneel voor de geest te roepen. Toen hij eindelijk sprak, was er geen aarzeling in zijn stem.

„Het raam stond open, sir. Ik herinner het me nu zeer positief. Nadat Mr. Chester en ik haar op bed gelegd hadden, heb ik het dadelijk gesloten, omdat ik bang was, dat ze kou zou vatten."

„En hoe hoog stond het raam open?" vroeg Vance met zichtbare nieuwsgierigheid.

„Twee handbreedten ongeveer, zou ik zeggen."

„Dank je, Sproot. En ga nu even aan Frau Mannheim zeggen, dat ik haar spreken wil."

Deze kwam enkele minuten later en Vance schoof een stoel voor haar bij. Toen zij plaats genomen had, ging hij voor haar staan en keek haar met een strenge, onverzoenlijke blik aan.

„Frau Mannheim, de tijd om de waarheid te zeggen is nu aangebroken. Ik ben hier gekomen om je een paar vragen te stellen en als ik geen onmiddellijk en ondubbelzinnig antwoord krijg, zal ik dat aan de politie rapporteren. En dan zal je het, dat verzeker ik je, niet makkelijk hebben."

De vrouw klemde koppig haar lippen op elkaar en keek een andere kant uit... zij was niet in staat Vance's doordringende blik te verdragen.

„Je hebt me vroeger gezegd, ... man dertien jaar geleden te N... leans gestorven is. Is dat juist?"

Vance's vraag scheen haar ... stellen en zij antwoordde ...

„Ja, ja. Dertien jaar geleden."

„In welke maand?"

„October."

„Is hij lang ziek geweest?"

„Een jaar."

„Wat heeft hij gescheeld?"

Nu kwam er een uitdrukk... angst in haar ogen. „Ik — ... niet — precies," stamelde zij. ... toren hebben me niet bij hem ...

„Lag hij in een ziekenhuis?"

Zij knikte verscheidene ma... in een ziekenhuis."

„En je hebt me, geloof ik, ... teld, dat je Mr. Tobias G... jaar vóór de dood van je m... ren kennen. Dat zou dan o... de tijd geweest zijn, dat je ... het ziekenhuis ging — ... geleden."

Zij keek Vance vaag aan ... woordde niet.

Word...